

- Na výveske je info o púti do Obišoviec. Pre dekanát Bardejov je to 6.5.2023. Každá z farností sa zapojí do priebehu tohto stretnutia.

- Z 19.3. (nedeľa) sa prekladá sviatok sv. Jozefa na 20.3. (pondelok). Deväť dní pred sviatkom sa modlíme deviatnik k sv. Jozefovi. Celý mesiac marec je zasvätený úcte k sv. Jozefovi.

- **ZMENA TERMÍNU MISIÍ:** 20. - 26. august 2023 Hertník/Bartošovce. Začnú v utorok večer 22.8. a skončia v sobotu 26.8. v dopoludňajšom čase resp. cez deň.

13.03.2023 Pondelok Pondelok po 3. pôstnej nedeli	16:30 17:30	Hertník (zdr., B. pož. a silu pre deti a vnukov - č. 14) Bartošovce (+Jozef - č. 196) - sv. omša za účasti birmovancov - Po omši stret. birmovancov
14.03.2023 Utorok Utorok po 3. pôstnej nedeli	07:00	Bartošovce (+Vincent - č. 45)
15.03.2023 Streda Streda po 3. pôstnej nedeli	17:00 18:00	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Máriu - 85 rokov - č. 187) Bartošovce (+Alexej,+Jozef,+starí rodičia,+ostatní členovia rodiny - č. 64) <i>Po sv. omši ADORÁCIA (max. 1/2 hod.)</i>
16.03.2023 Štvrtok Štvrtok po 3. pôstnej nedeli	17:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Magdalénu s rod. - 65 rokov - č. 56) - sv. omša za účasti detí a mladých <i>/prvoprijímajúci povinne/</i>
17.03.2023 Piatok Piatok po 3. pôstnej nedeli - sv. Patrika, bs.	08:00 17:00	Bartošovce (+Božena - č. 124) 15:00 Katechéza prvoprijímajúcich Hertník (všetci prvoprijímajúci, aj Bartoš.) - max. do 16:15 hod. Hertník - KRÍŽOVÁ CESTA/- sv. omša po skončení kríž. cesty (zdr., B. pož. pre rodiny - č. 283) *Po sv. omši vylož. S. Olt. na nočnú adoráciu! - sv. omša za účasti detí /prvoprijímajúci povinne/, mladých a birmovancov - Po omši stret. birmovancov
18.03.2023 Sobota Sobota po 3. pôstnej nedeli - sv. Cyrila Jeruzalemského, bs. a uč. C.	07:30 08:30	Bartošovce (+Albert,+Ján,+Mária,+ostatní členovia rodiny - č. 68) Hertník - záver ADOR.+Euch. pož.!(AIO_MAREC/23)
19.03.2023 NEDEĽA 4. pôstna nedeľa, cyklus „A“	07:30 09:00 10:30	Hertník (za veriacich osobitne za Jozefov) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Valériu Greššovou a rod. - č. 140) Hertník (za prvoprijímajúcich - 3. úmysel rodičov) 14:00 - KRÍŽOVÁ CESTA Hertník - bez kňaza /modlia sa muži/ <i>/13:30 vylož. S. Olt. súkr. ador./</i> 14:00 - KRÍŽOVÁ CESTA Bartošovce - s kňazom

RÍMSKOKATOLÍCKA

MAREC 2023

**CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 444

HerBartníček

„V tomto pôstnom období sa snažme o vnútornú čistotu tak, že zotrváme pred Božím slovom v modlitbe, aby sa v nás mohol odohrať prospešný boj proti zlu, ktoré nás zotročuje, boj za slobodu.“

pápež František

HEA... TVOJA MATKA

Dnes chceme opäť hovoriť o utrpení Pána Ježiša a o Božej Matke. Ale trochu iným spôsobom. Necháme hovoriť samého Diabla. On je totiž pri mnohých exorcizmoch kňazmi prinútený povedať rôzne veci. Známemu poľskému exorcistovi Piotrovi Glassovi s krikom povedal toto:

„Nemám pochopenie, prečo sa za vás obetoval... za vás, ktorí nie ste viac ako kôpka smetí alebo hnoja. Ako to urobil? Ako mohol? Ako sa mohol obetovať za také márne a neverné kreatúry, akými ste vy!? Neviete ako veľmi vás on miloval a miluje! Neviete to, lebo ho bez prestania urážate. On vás chce mať pri sebe, každý deň vám dáva svoje telo a krv, aby vás oživil, a aby ste neprišli do zatratenia tak, ako my, ale vás to nezaujímá.“ „My démoni sme tiež stáli pod krížom. My sme tam boli pred 2000 rokmi. Popudzovali sme niektorých proti nemu, aby mu ubližovali, aby ho urážali. Nahovárali sme im, že On nemôže byť opravdivý mesiáš. Niektorých sme tam poslali, aby videli jeho stud a na vlastné oči sa presvedčili, že on nie je Mesiáš. Množstvo ľudí tam prestalo veriť, pozerajúc ako umiera. Ostalo iba pár nedotknutých ľudí. Keď zomrel, presvedčili sme ich, že to všetko je nepravda. Lebo zomrel, je po všetkom. Nič sa nedá spraviť. Keď telo zložili z kríža, skúsili sme zviest' Jána. Pozri ako skončil ten váš Mesiáš!

Skúsili sme zviest' Matku: mala roztrhnuté srdce, ale panoval v ňom neopísateľný pokoj. Všetkým odpúšťala, milovala a trpela. Jej odpustenie bolo totálne. Jej láska bola totálna. Jej obeta bola totálna. A to nás porazilo. Keď sme podkopávali vieru všetkých, ona jediná sa neprestávala modliť. Ona jediná neprestala veriť v zmŕtvychvstanie. Jej srdce nám spôsobuje bolesť. Čím viac sme ho prebodávali, tým viac bilo, čím viac sme ho mliaždili, tým viac ona mliaždila nás. Čím viac ona trpela, tým viac sme trpeli my. Chceli sme jej urobiť nazlosť a ona nás zabíjala svojím plačom... Všetko sa obracalo proti nám.

Skúsili sme zviest' Matku: mala roztrhnuté srdce, ale panoval v ňom neopísateľný pokoj. Všetkým odpúšťala, milovala a trpela. Jej odpustenie bolo totálne. Jej láska bola totálna. Jej obeta bola totálna. A to nás porazilo. Keď sme podkopávali vieru všetkých, ona jediná sa neprestávala modliť. Ona jediná neprestala veriť v zmŕtvychvstanie. Jej srdce nám spôsobuje bolesť. Čím viac sme ho prebodávali, tým viac bilo, čím viac sme ho mliaždili, tým viac ona mliaždila nás. Čím viac ona trpela, tým viac sme trpeli my. Chceli sme jej urobiť nazlosť a ona nás zabíjala svojím plačom... Všetko sa obracalo proti nám.

Vy ľudia ste nám pomohli vbiť trné do jej srdca... ale čím viac trňov, tým viac sily mala. Čím viac utrpenia, tým viac chvály. Jej srdce sme prebodli mečom a ono nezomrelo, ukrižovali sme jej Syna a ona nezomrela, ale dostala viac detí.“

Toľko diabol o kalvárskech udalostiach, toľko o láske Syna a jeho Matky. Toto pre nás urobili! Nebolo to ľahké, bola potrebná obeť a súhlas. Ale tie dali obaja: Syn, i Matka. Takú teda máme Matku... sme jej deti, lebo nás prijala vo chvíli, keď strácala svojho jediného Syna.

Narodili sme sa z jej bolesti. Sme plodmi jej slz. Ona je tá ŽENA, ktorá je vzorom pre všetky ženy, a nielen pre ne. Dostali sme ju – tento dar. A dar sa nemá odložiť, ale využívať.

Privíňme sa teda čo najbližšie k Panne Márii. Ona sa o svoje deti postará v každej situácii. Ona vie, ako na to, lebo je najbližšie k Bohu a je Prosiaca Všemohúcnosť. Nech je nám všetkým Panna Mária jasnou cestou k Bohu.. (z duchovných cvičení)

Svätá Veronika a Ježiš – stretnutie, ktoré môžeme zažiť aj dnes

Sv. Veronika je podivuhodná postava, ktorá sa objavuje v šiestom zastavení krížovej cesty. Dodnes je známy jej príbeh aj z tradície, ale aj zo zjavení blahoslavenej Anny Kataríny Emmerichovej. Hovorí sa o nej, že naozaj podala šatku Ježišovi Kristovi. Dokonca existuje aj konkrétna šatka, na ktorej je Božský obraz, ktorý nebol vytvorený ľudskou rukou. Zo skutku, ktorý vykonala sv. Veronika, si môžeme zobrať príklad. Ako sa ňou môžeme stať aj dnes?

Vera icon

Meno Veronika je odvodené od slov *Vera icon*, teda pravý obraz. Totožnosť tejto ženy je neznáma. Tradícia hovorí, že to bola žena, ktorá bola súčasťou zástupu žien, ktoré sprevádzali Ježiša na Golgotu. Veronika sa ešte spája so ženou, ktorá bola uzdravená Ježišom z krvotoku.

Uznaj ma za hodnú osušiť tvár môjho Pána

V žiadnom zo štyroch evanjelií nie je zmienka o tejto žene, ale hovorí o nej napríklad vyššie spomínaná blahoslavená Anna Katarína Emmerichová vo svojich videniach, ktoré sú spracované v knihe Umučenie Pána Ježiša. Detailne v nej blahoslavená Anna Katarína opisuje Veroniku, ktorú nazýva Serafiou. Opisuje v nej, ako Veronika so svojou malou dcérou pripravili chutné korenisté víno, ktoré chcela dať Pánovi Ježišovi, keď ho stretne na ceste ku Golgote. Blahoslavená Anna Katarína takto pokračuje v opise situácie, keď sa už Veronika dostala do davu ľudí: „*Padla pred Božím Synom na kolená a plná súcitu rozprestrela na jednej strane šatku a podala mu ju slovami: „Uznaj ma za hodnú osušiť tvár môjho Pána!“ Ježiš chytil šatku ľavou rukou a pritisol si ju dľaňou na skrvavenú tvár, potom dal ľavú ruku so šatkou k pravici, ktorou držal kríž, stisol šatku obidvoma rukami a podal jej ju späť.*“ Dať Pánovi napiť sa vína už vojaci Serafií a jej dcérke nedovolili. O čosi ďalej blahoslavená Anna Katarína spomína, že takéto šatky sa zvyčajne nosili ku chorým, smútiacim a unaveným a nimi bola osušená tvár človeka na znak láskavého súcitu.

Existuje Veronikina šatka?

V relikviári v kostole v meste Manoppello je skutočne uložená šatka. Hoci sa nevie, či je to konkrétne Veronikina šatka, dodnes fascinuje a podnecuje vedcov k rôznym výskumom. Ide o obraz Božskej tváre zachovaný na antickej tkanine.

Táto šatka bola podrobená výskumom podobným tým, ktoré boli vykonávané na Turínskom plátne – údajne plátne, v ktorom bol zabalený Ježiš Kristus. Vedci sa zhodli, že podobizeň tváre, ktorá sa na šatke nachádza, nemôže byť vytvorená človekom. Súveda teda nevie presne objasniť, ako tento obraz vznikol. Lekári opisujú, že na obraze je vidieť oči patriace človeku, ktorý mal krvácanie do mozgu, a chrup typický pre ľudí žijúcich v Palestíne v dobe, kedy žil aj Ježiš Kristus. Sám sv. Páter Pio o tejto šatke hovorí: „*Volto santo! V Manopelle je najväčší zázrak, aký máme.*“

Byť Veronikou v dnešnom svete

Či už žena, ktorá podala Ježišovi šatku, bola Veronika alebo Serafia, ostáva na našej viere. No jedno je isté. Každý máme pomyselnú šatku v ruke. Každý z nás môže byť Veronikou aj dnes. *Vera icon* – pravý obraz Krista a jeho podstaty. Podat šatku blízku nemu alebo úplne neznámemu človeku. Alebo s ňou prísť k niekomu, kto smúti, je chorý či zranený a pomyselne ho ňou pohladíť na znak nášho súcitu. Pomyselne alebo aj doslovne. Už ako to dotýčaný potrebuje.

Našou šatkou môže byť vľúdny rozhovor s osobou, ktorá len potrebuje vypočuť. Šatkou môže byť aj obdarovanie úplne neznámeho človeka, ktorý potrebuje náš záujem. A to niekedy úplne stačí. Podobne to môže byť šatka nezištnej pomoci. Naplní to nielen človeka, ktorému je táto pomoc daná, ale aj nás. Späť dostaneme na šatke obraz Krista. Jeho pečať, ktorá sa nám vryje do srdca a posluží nám napríklad aj ako dar, ktorý raz prinesieme k nohám Ježiša na konci našej pozemskej púte. (*slovo plus*)

Na zamyslenie: Pohľad

“Nikdy nezabudnem na návštevu v jednom domove, kde bývali zostarnutí rodičia detí, ktoré ich tam priviezli a viac sa nevrátili. Mali všetko – pekné zariadenie, nábytok – no aj tak každý z nich upieral pohľad na dvere. A nikto sa neusmieval. Obrátila som sa k sestre a opýtala som sa: „Čo je to s nimi? Ved' tým ľudom nič nechýba, prečo teda stále hľadia na dvere? Prečo sa neusmievajú?“ Som zvyknutá vidieť na tvárach ľudí úsmev... u nás sa usmievajú aj zomierajúci.

Odvetila: „Takmer vždy je to rovnaké. Čakajú a dúfajú, že ich príde navštíviť syn alebo dcéra. Trpia, lebo majú pocit, že na nich zabudli. Vidíte... potrebujú lásku.“

Tento druh choroby – zanedbávanie lásky – sa šíri aj v našich domoch. Možno je v našej vlastnej rodine niekto, kto si pripadá osamelý, necíti sa dobre, je vylakaný. Také chvíle sú ťažké pre každého. Sme mu nablízku? Stojíme pri ňom, aby sme sa ho ujali? (*Svätá Terézia z Kalkaty*)

Oriol Vall, ktorý sa stará v barcelonskej nemocnici o novorodencov, hovorí, že prvým gestom človeka je objatie. Len čo dieťaťko príde na svet, natiahne ručičky nahor, akoby niekoho hľadalo. Iní lekári, ktorí sa starajú o zomierajúcich ľudí, tvrdia, že zomierajúci starý človek sa tiež snaží dvihnúť ruky nahor. Akoby k poslednému objatiu. Toto jednoduché gesto vystihuje všetko. Celý život sa zredukuje na toto jediné gesto. Na cestu medzi dvoma objatiami. (*Bruno Ferrero*)

Týždeň po 3. pôstnej nedeli, cyklus „A“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Lipková 185, Harčariková 186, Micheľová 187, Sekerčaková 188
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Bohuznáma osoba obetovala na kostol 110 eur. Pán Boh zaplať!
- Na 4. pôstnu nedeľu je liturgické rúcho ružovej farby, je možnosť ozdobiť oltár kvetmi a hrať na organe a hudobných nástrojoch.
- Na plagátoch je info o pôstnej krabičke - prosím zapojte sa do tejto pomoci.

texty neprešli jazykovou úpravou